

Den hvide strømpe

Chakell troede ikke, at hendes bror nogensinde ville forandre sig.

Chakell Wardleigh Herbert
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Chakell grinede af sin søsters fjollede billeder. Det var juleaften, og hun og hendes familie spillede tegn og gæt foran pejsen.

Juleaften var Chakells yndlingsdag på hele året. Hun havde hygget og grinet og var glad for al det slik, hun havde fået. Hun ønskede ikke, at det skulle slutte!

»Nå,« sagde mor. »Nu er det tid til den hvide strømpe!«

Chakell smilede. Juleaften var hendes yndlingsdag, og det var en af hendes yndlingstraditioner.

Der, hvor hun boede, hang folk store, flotte strømper på pejsen til jul. Julemorgen ville de være fyldt med slik! Men denne strømpe var ekstra særlig. Chakell og hendes familie ville fylde den med gaver til Jesus.

Mor trak en smuk, hvid strømpe frem med en guldkant. Så gav hun dem alle en lille seddel og en blyant. »Skriv noget, som I gerne vil love Jesus næste år,« sagde hun.

»Så lægger vi dem i julestrømpen, og vi læser dem juleaften næste år,« tilføjede far. »Men lad os først læse vores løfter fra sidste år.«

Han stak hånden ned i strømpen og trak de små stykker papir op fra sidste år. Han delte dem ud, og Chakell læste stille sin: »Jeg vil hjælpe mere til derhjemme.« Hun syntes, at hun havde gjort det ret godt i år. Men hvad ville hun skrive denne gang?

»Jeg ved, hvad jeg vil skrive!« sagde hendes søster glad.

Chakell tænkte over, hvad hun kunne give Jesus. Hvad kunne hun gøre bedre næste år for at blive mere som ham? Hvad ønskede han, at hun skulle gøre?»

Så så hun sin storebror, Braeden, skrive noget på sit papir.

Chakell rynkede panden. Hun kunne ikke se, hvad han skrev, men hun var sikker på, at det ikke var noget, han *virkelig* ville gøre.

Braeden drillede Chakell meget, og de havde ikke været søde mod hinanden i år. Hun elskede sin storebror, men hun troede ikke på, at han nogensinde ville prøve at blive mere som Jesus.

Hvorfor skal han være så led mod mig? tænkte hun.

Hun så på, mens han foldede sit papir og lagde det i den hvide strømpe.

Braeden så hende stirre og smilede. »Du må ikke smugkigge,« sagde han.

Chakell så ned på sit papir og skrev: »Jeg vil prøve at være venlig mod alle i år.« Så lagde hun også sit papir i strømpen.

FOR STØRRE BØRN

Snart var det sengetid. Men Chakell kunne ikke holde op med at tænke på, hvad Braeden mon havde skrevet. Det var ikke meningen, at nogen skulle læse en andens løfte til Jesus, men hun ville *virkelig* gerne vide det!

Mens de andre gjorde sig klar til at gå i seng, sneg Chakell sig hen til den hvide strømpe. Hun fandt Braedens seddel og åbnede den.

»Jeg lover at være venligere mod Chakell i år,« stod der.

Hun kunne ikke tro det. Var det virkelig det, som Braeden skrev? Hun fik tårer i øjnene og puttede forsigtigt papiret ned i strømpen igen.

Mor sagde altid, at tro på Jesus Kristus kunne hjælpe alle til at ændre sig og blive mere som ham. Måske havde hun ret. Måske kunne Jesus virkelig hjælpe Braeden og hende til at være sødere mod hinanden.

Næste morgen, da Chakell satte sig for at spise morgenmad, var hun stadig varm indeni. Så snart Braeden kom ned ad trapperne, lagde hun armene om ham og gav ham et stort knus.

Braeden gjorde store øjne. »Woaw, hvorfor gjorde du det?«

»Jeg vil bare give dig et knus,« sagde hun. »Glædelig jul!«

Braeden smilede og krammede hende igen. »Glædelig jul!« ●

ILLUSTRATIONER: KEVIN FALES